

ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗

อนุสนธิประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗ ฉบับลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ให้นับภาระงานสอนตามปีการศึกษา ประกอบกับมหาวิทยาลัยได้เปลี่ยนระบบการศึกษาจากระบบไตรภาคเป็นระบบทวิภาค ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ (ภาคการศึกษาที่ ๑/๒๕๖๗) จึงเป็นการสมควรกำหนดเกณฑ์การคิดภาระงานสอน การคำนวณคะแนนจากภาระงานสอน และการคำนวณค่าตอบแทนภาระงานสอนให้สอดคล้องกัน นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๗ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗ มติคณะกรรมการบริหารและพัฒนาบุคลากร ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๗ และโดยความเห็นชอบของที่ประชุมบริหารวิชาการ ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๗ จึงออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า " ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ ของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗ "

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป บรรดาประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในประกาศนี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๓ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามประกาศนี้ กรณีมีปัญหาหรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์การคิดภาระงานสอน การคำนวณคะแนนจากภาระงานสอน และการคำนวณค่าตอบแทนภาระงานสอนกรณีมีภาระงานสอนคุณภาพสูงกว่าภาระงานสอนชั้นสูง สำหรับปีการศึกษา ๒๕๖๗ เป็นต้นไป ให้เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ชำรงธัญวงศ์)

รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

๑๙ ก.ค. ๖๗ เวลา ๑๑:๓๙:๐ Personal PKI-LN

Signature Code : PLXOz-FQwz1-z/1Bz-AXCXF

เอกสารแนบท้าย
ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗

เกณฑ์การคิดภาระงานสอน

ภาระงานสอน หมายถึง งานสอนในรายวิชาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ทั้งระดับประกาศนียบัตร ปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา โดยครอบคลุมทั้งการสอนทฤษฎี สอนปฏิบัติการ สัมมนา สหกิจศึกษา การฝึกปฏิบัติวิชาชีพ โครงการพิเศษ การค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์

๑. งานสอนรายวิชาทฤษฎี

ภาระงานสอนรายวิชาทฤษฎีทั้งระดับระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วย การเตรียมสอน การสอน และการตรวจงานและการประเมินผล โดยมีภาระงานสอนดังตารางที่ ๑ คือ การสอนรายวิชา ๑ หน่วยกิต เท่ากับ ๑ ชั่วโมง มีค่าหน่วยภาระงานเท่ากับ (๑)+(๒)+(๓) กรณีสอนซ้ำ ในรายวิชาเดิมในภาคการศึกษาเดียวกันและมีการเตรียมการสอนใหม่ให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียนให้มีค่าหน่วยภาระงานเท่ากับ (๑)+(๒)+(๓) ในกรณีที่สอนซ้ำในภาคการศึกษาเดียวกันโดยไม่ต้องเตรียมการสอนใหม่ให้มีค่าหน่วยภาระงานเท่ากับ (๒)+(๓) และดำเนินการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง (English Medium Instruction หรือ EMI) ให้เป็นไปตามนโยบายที่มหาวิทยาลัยกำหนด -

ตารางที่ ๑ การเทียบภาระงานสอนรายวิชา

งาน	หน่วยภาระงาน
(๑) การเตรียมสอน	๐.๕
(๒) การสอน	๑.๐
(๓) การตรวจงานและการประเมินผล	๐.๐๑๗ x จำนวนนักศึกษา (หากมีค่าน้อยกว่า ๐.๕ คิดให้เท่ากับ ๐.๕ หน่วยภาระงาน)
หมายเหตุ ๐.๐๑๗ มาจาก ๐.๕ หน่วยภาระงานหารด้วยจำนวนนักศึกษา ๓๐ คนต่อกลุ่ม ซึ่งเป็นขนาดชั้นเรียนที่เหมาะสมตามนโยบายการจัดชั้นเรียนของมหาวิทยาลัย	

สำหรับกรณีที่จำนวนต่อกลุ่มตามระบบลงทะเบียนเรียนน้อยกว่า ๓๐ คน และ มากกว่า ๘๐ คน ให้มี Factor จำนวนนักศึกษาเป็นตัวคูณภาระงานสอนรายวิชาทฤษฎีปกติสำหรับระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ตามตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ Factor จำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มตามระบบลงทะเบียนเรียน (N)

๒.๑ Factor จำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มตามระบบลงทะเบียนเรียน (N) สำหรับระดับปริญญาตรี

จำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มตามระบบลงทะเบียน	Factor จำนวนนักศึกษา
ต่ำกว่า ๕ คน	๐.๖
๕-๙ คน	๐.๗
๑๐-๒๙ คน	๐.๘
๓๐-๘๐ คน	๑.๐
มากกว่า ๘๐ คน	๐.๙
หมายเหตุ ๑.จำนวนกลุ่มมาตรฐานคือ ๓๐-๔๐ คน ในกรณีที่จำเป็นต้องสอนกลุ่มเกิน ๔๐ คน จะต้องแสดงกระบวนการสอนที่ทำให้มั่นใจว่าผู้เรียนได้รับการดูแลจากผู้สอนอย่างทั่วถึงตามมาตรฐาน UKPSF เช่น มีการแบ่งกลุ่มย่อยหรือเป็นการสอนรายวิชาบรรยายที่มีการปฏิบัติควบคู่ไปด้วยทำให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ๒.กรณีที่มีความจำเป็นที่ต้องจัดกลุ่มน้อยกว่า ๓๐ คน ตามนโยบายหรือเกณฑ์ของสภาวิชาชีพ เช่น รายวิชาภาษาอังกฤษ ที่ต้องจัดกลุ่มจำนวน ๒๕ คนต่อกลุ่มตามนโยบายของมหาวิทยาลัย หรือ หลักสูตรครุศาสตร์ที่รับนักศึกษารวม ๕๐ คน และต้องจัดกลุ่มไม่เกินกลุ่มละ ๓๐ คนตามเกณฑ์ของสภาวิชาชีพจำเป็นต้องแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มละ ๒๕ คน ให้คิด Factor จำนวนนักศึกษาเท่ากับ ๑.๐	

๒.๒ Factor จำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มตามระบบลงทะเบียนเรียน (N) สำหรับระดับบัณฑิตศึกษา

จำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มตามระบบลงทะเบียน	Factor จำนวนนักศึกษา
ต่ำกว่า ๕ คน	๐.๕
๕-๑๐ คน	๐.๘
๑๑-๑๕ คน	๐.๙
มากกว่า ๑๕ คน	๑.๐
หมายเหตุ จำนวนกลุ่มมาตรฐานสำหรับระดับบัณฑิตศึกษาคือ ๕ คน (แผนการรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา อยู่ในช่วง ๕-๑๐ คน) ในกรณีที่ผู้เรียนน้อยกว่า ๕ คน ให้จัดการเรียนสอนแบบ direct study โดยให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง ผู้สอนมีการติดตามโดยการประชุมติดตามผลการศึกษานักศึกษาและประเมินผลการเรียนรู้ ตามระยะเวลาที่ผู้สอนกำหนด	

๒. งานสอนรายวิชาปฏิบัติการ

ระดับปริญญาตรี

๒.๑ กรณีเป็นหัวหน้าปฏิบัติการและดำเนินการจัดการปฏิบัติการและประเมินผลการเรียนรู้ของการปฏิบัติการนั้น ๆ และมีภาระงานดังต่อไปนี้

(๑) เตรียมคู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ ออกแบบการดำเนินการปฏิบัติการ เตรียมความพร้อมการทำการปฏิบัติการ เช่น ทดสอบปฏิบัติการล่วงหน้า เตรียมความพร้อมที่อาจารย์และนักวิทยาศาสตร์ที่ร่วมควบคุมปฏิบัติการ ให้คำแนะนำในการ talk lab กับนักศึกษาล่วงหน้า และ

(๒) สอนปฏิบัติการในชั่วโมงปฏิบัติการ และ

(๓) ประเมินผลการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ และการตรวจรายงาน ผลการทดลองหรือผลิตภัณฑ์หรือชิ้นงาน ในชั่วโมงปฏิบัติการรายบุคคลหรือรายกลุ่ม และ

(๔) การคุมสอบปฏิบัติการ

หัวหน้าปฏิบัติการและดำเนินการจัดการปฏิบัติการที่มีภาระงานครบตามข้อ (๑) ถึง (๔) ให้คิดภาระงานเหมือนการสอนภาคทฤษฎี

๒.๒ กรณีเป็นผู้ร่วมสอนปฏิบัติการ โดยควบคุมปฏิบัติการในชั่วโมง ปฏิบัติการ ให้เทียบค่าภาระงานดังนี้ สอนปฏิบัติการ ๑ หน่วยกิต จำนวน ๓ ชั่วโมง เท่ากับ ๓ หน่วยภาระงาน/สัปดาห์/ภาคการศึกษาปกติ กรณีสอนซ้ำให้คิดแบบเดียวกัน

๒.๓ ดำเนินการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง (English Medium Instruction หรือ EMI) ให้เป็นไปตามนโยบายที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๓. งานประสานงานรายวิชาทฤษฎี รายวิชาปฏิบัติการ สัมมนา และ โครงการงาน วิจัย

ระดับปริญญาตรี

๓.๑ ภาระงานของผู้ประสานรายรายวิชาทฤษฎีและรายวิชาปฏิบัติการ มีภาระงานดังนี้

(๑) จัดทำรายละเอียดของรายวิชา (Course specification) หรือรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Specification) ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา (Course Learning Outcomes: CLOs) และผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs)

(๒) เปิดรายวิชาและตรวจสอบความถูกต้องของการกำหนดบทบาทของผู้สอนในรายวิชา เช่น สอนบรรยาย หรือปฏิบัติการ ในระบบของศูนย์บริการการศึกษาก่อนเปิดภาคการศึกษาเพราะจะส่งผลต่อความถูกต้องของระบบประเมินการสอนในรายวิชา

(๓) บันทึกข้อมูลรายละเอียดของรายวิชาหรือรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามในระบบ TQF ของมหาวิทยาลัย

(๔) ประสานและจัดหาผู้สอนในรายวิชา

(๕) จัดทำ Subject/Course site ซึ่งอาจจะใช้ Platform ของ Moodle (WU e-Learning) หรือ Google Classroom ตามความเหมาะสม

(๖) จัดประชุมผู้สอนเพื่อวางแผนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลในรายวิชาที่รับผิดชอบให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับรายวิชา

(๗) ดำเนินการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง (English Medium Instruction หรือ EMI) เป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๘) ประชุมผู้สอนเพื่อเตรียมการประเมินผลที่หลากหลาย เช่น การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (summative assessment) ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา หรือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลในรายวิชา

(๙) มีการควบคุมคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นกำกับติดตามให้ผู้สอนดูแลผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนบรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา

(๑๐) ประชุมร่วมกับผู้สอนเพื่อประเมินผลการเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนร่วมกับผู้สอนรวมทั้งส่งผลการเรียนแก่หลักสูตร/สาขา เพื่อดำเนินการต่อไป

(๑๑) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา (Course report) และรายงานผลประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Report) ในระบบ TQF ของมหาวิทยาลัย

(๑๒) มีการนำผลประเมินการสอนของรายวิชาและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาปรับปรุงรายวิชาให้มีคุณภาพและทันสมัยอยู่เสมอ

(๑๓) ทวนสอบผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

(๑๔) ภาระอื่น ๆ ที่สาขา/หลักสูตรกำหนดให้สอดคล้องกับบริบทของสาขาโดยเทียบเคียงได้กับภาระงานตามที่ระบุข้างต้น

๓.๒ ภาระงานของผู้ประสานงานรายวิชาสัมมนา มีภาระงานดังนี้

(๑) จัดทำรายละเอียดของรายวิชาที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร

(๒) จัดทำ Subject/Course site ซึ่งอาจจะใช้ Platform ของ Moodle (WU e-Learning) หรือ Google Classroom ตามความเหมาะสม

(๓) บันทึกข้อมูลรายละเอียดของรายวิชาในระบบ TQF ของมหาวิทยาลัย

(๔) ประสานอาจารย์ผู้สอนเพื่อเสนอหัวข้อสัมมนา

(๕) ประสานให้นักศึกษาเลือกหัวข้อสัมมนา/อาจารย์ที่ปรึกษา

(๖) ประสานที่ปรึกษาและกรรมการสอบ ช่วงเวลาการสอบ และ ส่งรายงาน และ คะแนน เกรด

(๗) ประสานและดำเนินการจัดการสอบรายวิชาสัมมนา

(๘) มีการควบคุมคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน โดยติดตามและดูแลผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนบรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา

(๙) รวบรวมคะแนน ประเมินผล และเกรด เพื่อพิจารณาในหลักสูตร/สาขาวิชา

(๑๐) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชาในระบบ TQF ของมหาวิทยาลัย

(๑๑) มีการนำผลประเมินการสอนของรายวิชาและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาปรับปรุงรายวิชาให้มีคุณภาพและทันสมัยอยู่เสมอ

(๑๒) ทวนสอบผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

(๑๓) ภาระอื่น ๆ ที่สาขากำหนดให้สอดคล้องกับบริบทของสาขาโดยเทียบเคียงได้กับภาระงาน ตามที่ระบุข้างต้น

๓.๓ ผู้ประสานงานรายวิชาโครงการ วิจัย มีภาระงานดังนี้

(๑) จัดทำรายละเอียดของรายวิชาที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชาและผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร

(๒) บันทึกข้อมูลรายละเอียดของรายวิชาในระบบ TQF ของมหาวิทยาลัย

- (๓) ประสานอาจารย์ผู้สอนเพื่อเสนอหัวข้อโครงการงาน
- (๔) ประสานให้นักศึกษาเลือกหัวข้อโครงการงาน/อาจารย์ที่ปรึกษา
- (๕) ประสานติดตามความก้าวหน้าและจัดการสอบโครงร่างโครงการงาน
- (๖) ประสานการประเมินผลการสอบโครงร่าง เพื่อพิจารณาในหลักสูตร/สาขาวิชา
- (๗) ประสานติดตามการรายงานความก้าวหน้าการจัดทำโครงการงาน
- (๘) ประสานและจัดการสอบป้องกันโครงการงาน
- (๙) รวบรวมคะแนน ประเมินผล และตัดเกรดรายวิชาโครงการงาน เพื่อพิจารณาในหลักสูตร/สาขาวิชา
- (๑๐) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชาในระบบ TQF ของมหาวิทยาลัย
- (๑๑) ภาระอื่นๆ ที่สาขากำหนดให้สอดคล้องกับบริบทของสาขาโดยเทียบเคียงได้กับภาระงาน ตามที่ระบุ

ข้างต้น

๓.๔ การคิดภาระงานผู้ประสานงานรายวิชาทฤษฎี ปฏิบัติการ สัมมนา โครงการงาน และวิจัย

ระดับปริญญาตรี

๓.๔.๑ สำหรับระบบทวิภาค

ฐานคิด

- (๑) ผู้ประสานรายวิชาทฤษฎี ปฏิบัติการ สัมมนา โครงการงานและวิจัย ปฏิบัติงานโดยเฉลี่ย ๑ วัน/สัปดาห์ ดังนั้น ๑ ภาคการศึกษา ผู้ประสานงานรายวิชาจะมีภาระงาน ๑๕ ภาระงาน
- (๒) ผู้ประสานรายวิชาที่มีผู้สอนไม่เกิน ๓ คน (๒-๓ คน) คิดภาระงานให้ ๑๕ ภาระงาน
- (๓) รายวิชาที่มีผู้สอน ๔ คน ขึ้นไป เพิ่มภาระงานให้ ผู้ประสาน ๐.๕ ภาระงานต่อผู้สอนที่เพิ่มขึ้น ๑ คน
- (๔) เนื่องจากนโยบายของมหาวิทยาลัย ให้ จัดการเรียนกลุ่มเล็ก มีนักศึกษาไม่เกิน ๔๐ คนต่อกลุ่ม ดังนั้น การมีผู้สอน ๓ คนจะคิดจำนวนนักศึกษาให้ไม่เกิน ๑๒๐ คน
- (๕) ดังนั้นผู้สอน ๒-๓ คน นักศึกษา ๑๒๐ คน จะได้ ภาระงาน ๑๕ ภาระงาน
- (๖) จาก ข้อ ๕ นักศึกษา ๑๒๐ คน เมื่อคิดภาระงานต่อนักศึกษา ๑ คน เท่ากับ $๑๕/๑๒๐$ เท่ากับ ๐.๑๒๕
- (๗) ถ้านักศึกษาเพิ่มขึ้นจาก ๑๒๐ คน คิดภาระงานให้ผู้ประสานงานรายวิชาเพิ่มจากการเพิ่มนักศึกษา ๑ คนเป็น ๒๐% ของภาระงานต่อนักศึกษา ๑ คน เท่ากับ ๐.๒×๐.๑๒๕ เท่ากับ ๐.๐๒๕
- (๘) ถ้า กำหนดให้ X คือจำนวนผู้สอน และ X ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ ๔ และ กำหนดให้ Y คือ จำนวน นักศึกษาและ Y ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ ๑๒๐ คน และจากฐานคิดที่ผู้ประสานงาน ๒-๓ คน นักศึกษา ไม่เกิน ๑๒๐ คน คิดภาระงานให้ ๑๕ หน่วยภาระงาน จะสามารถคำนวณภาระงานในกรณีที่ผู้สอน มากกว่า ๓ คน และ นักศึกษามากกว่า ๑๒๐ คน ได้ดังนี้

ภาระงานผู้ประสานรายวิชา = $๑๕ + ๐.๕(X-๓) + ๐.๐๒๕(Y-๑๒๐)$ เมื่อ X คือ จำนวนผู้สอน (X มากกว่า หรือเท่ากับ ๓) และ Y คือจำนวนนักศึกษา (Y มากกว่าหรือเท่ากับ ๑๒๐ คน)

ตัวอย่าง เช่น

ผู้สอน ๓ คน นักศึกษา ๑๒๐ คน ภาระงานเท่ากับ $๑๕ + ๐.๕(๓-๓) + ๐.๐๒๕(๑๒๐-๑๒๐)$ เท่ากับ ๑๕ ภาระงาน/รายวิชา/ภาคการศึกษาปกติ

ผู้สอน ๔ คน นักศึกษา ๑๖๐ คน ภาระงานเท่ากับ $๑๕ + ๐.๕(๔-๓) + ๐.๐๒๕(๑๖๐-๑๒๐)$ เท่ากับ ๑๖.๕ ภาระงาน/รายวิชา/ภาคการศึกษาปกติ

ผู้สอน ๑๐ คน นักศึกษา ๔๐๐ คน ภาระงานเท่ากับ $๑๕ + ๐.๕(๑๐-๓) + ๐.๐๒๕(๔๐๐-๑๒๐)$ ๒๕.๕ ภาระงาน/รายวิชา/ภาคการศึกษาปกติ

ผู้สอน ๑๕ คน นักศึกษา ๒๐๐ คน ภาระงานเท่ากับ $๑๕ + ๐.๕(๑๕-๓) + ๐.๐๒๕(๒๐๐-๑๒๐)$

เท่ากับ ๒๓.๐ ภาระงาน/รายวิชา/ภาคการศึกษาปกติ

- (๙) รายวิชาที่มีผู้ประสานงานรายวิชา ไม่เกิน ๒ คน ได้ภาระงานเท่ากันทั้ง ๒ คน และเท่ากับ ภาระงานที่คำนวณได้
- (๑๐) รายวิชาที่มีผู้ประสานงานรายวิชา ๓ คนขึ้นไป ให้แบ่งภาระงานตามสัดส่วนและไม่เกินภาระงานที่คำนวณได้
- (๑๑) ในกรณีที่ผู้ประสานงานรายวิชาเป็นผู้สอนด้วย จะได้ภาระงานทั้งในส่วนของผู้ประสานงานและ ผู้สอน โดยแยกคำนวณตามภาระงานที่กำหนด

๓.๔.๒ สำหรับระบบไตรภาค

- (๑) ผู้ประสานรายวิชาปฏิบัติงานโดยเฉลี่ย ๑ วัน/สัปดาห์ ดังนั้น ๑ ภาคการศึกษา ผู้ประสานงานรายวิชา จะมีภาระงาน ๑๒ ภาระงาน
 - (๒) ผู้ประสานรายวิชาที่มีผู้สอนไม่เกิน ๓ คน (๒-๓ คน) คิดภาระงานให้ ๑๒ ภาระงาน
 - (๓) รายวิชาที่มีผู้สอน ๔ คน ขึ้นไป เพิ่มภาระงานให้ ผู้ประสาน ๐.๕ ภาระงานต่อผู้สอนที่เพิ่มขึ้น ๑ คน
 - (๔) เนื่องจากนโยบายของมหาวิทยาลัย ให้ จัดการเรียนกลุ่มเล็ก มีนักศึกษาไม่เกิน ๔๐ คนต่อกลุ่ม ดังนั้นการมีผู้สอน ๓ คนจะคิดจำนวนนักศึกษาให้ไม่เกิน ๑๒๐ คน
 - (๕) ดังนั้นผู้สอน ๒-๓ คน นักศึกษา ๑๒๐ จะได้ ภาระงาน ๑๒ ภาระงาน
 - (๖) จาก ข้อ ๕ นักศึกษา ๑๒๐ คน เมื่อคิดภาระงานต่อนักศึกษา ๑ คน เท่ากับ ๑๒/๑๒๐ เท่า กับ ๐.๑
 - (๗) ถ้านักศึกษาเพิ่มขึ้นจาก ๑๒๐ คน คิดภาระงานให้ผู้ประสานงานรายวิชาเพิ่มจากการเพิ่มนักศึกษา ๑ คนเป็น ๒๐% ของภาระงานต่อนักศึกษา ๑ คน เท่ากับ ๐.๒x๐.๑ เท่ากับ ๐.๐๒
 - (๘) ถ้า กำหนดให้ X คือจำนวนผู้สอน และ X ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ ๔ และ กำหนดให้ Y คือ จำนวน นักศึกษาและ Y ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ ๑๒๐ คน และจากฐานคิดที่ผู้ประสานงาน ๒-๓ คน นักศึกษาไม่เกิน ๑๒๐ คน คิดภาระงานให้ ๑๒ หน่วยภาระงาน จะสามารถคำนวณภาระงานในกรณีที่ ผู้สอนมากกว่า ๓ คน และ นักศึกษามากกว่า ๑๒๐ คน ได้ดังนี้
- ภาระงานผู้ประสานรายวิชา = $12 + 0.5(X-3) + 0.02(Y-120)$ เมื่อ X คือ จำนวนผู้สอน (X มากกว่า หรือเท่ากับ ๓) และ Y คือจำนวนนักศึกษา (Y มากกว่าหรือเท่ากับ ๑๒๐ คน)

ตัวอย่าง เช่น

ผู้สอน ๓ คน นักศึกษา ๑๒๐ คน ภาระงานเท่ากับ $12 + 0.5(3-3) + 0.02(120-120)$ เท่ากับ ๑๒ ภาระงานต่อรายวิชา

ผู้สอน ๔ คน นักศึกษา ๑๖๐ คน ภาระงานเท่ากับ $12 + 0.5(4-3) + 0.02(160-120)$ เท่ากับ ๑๓.๓ ภาระงานต่อรายวิชา

ผู้สอน ๑๐ คน นักศึกษา ๔๐๐ คน ภาระงานเท่ากับ $12 + 0.5(10-3) + 0.02(400-120)$ เท่ากับ ๒๑.๑ ภาระงานต่อรายวิชา

ผู้สอน ๑๕ คน นักศึกษา ๖๐๐ คน ภาระงานเท่ากับ $12 + 0.5(15-3) + 0.02(600-120)$ เท่ากับ ๑๙.๖ ภาระงานต่อรายวิชา

- (๙) รายวิชาที่มีผู้ประสานงานรายวิชา ไม่เกิน ๒ คน ได้ภาระงานเท่ากันทั้ง ๒ คน และเท่ากับ ภาระงานที่คำนวณได้
- (๑๐) รายวิชาที่มีผู้ประสานงานรายวิชา ๓ คนขึ้นไป ให้แบ่งภาระงานตามสัดส่วนและไม่เกินภาระงานที่คำนวณได้

- (๑๑) ในกรณีที่ผู้ประสานงานรายวิชาเป็นผู้สอนด้วย จะได้ภาระงานทั้งในส่วนของผู้ประสานงานและผู้สอน โดยแยกคำนวณตามภาระงานที่กำหนด

๓.๕ การคิดภาระงานผู้ประสานงานรายวิชาที่สอนโดยอาจารย์พิเศษ

- (๑) ผู้ประสานรายวิชาที่สอนโดยอาจารย์พิเศษ โดยไม่ได้เข้าร่วมในห้องเรียนตลอดทั้งภาคการศึกษาให้คิดภาระงานตามที่ได้ปฏิบัติงานจริง โดยความเห็นชอบของหัวหน้าสาขาวิชาและคณบดี
- (๒) ผู้ประสานรายวิชาที่สอนโดยอาจารย์พิเศษ และได้เข้าร่วมในห้องเรียนทุกชั่วโมงเพื่อเรียนรู้และเตรียมการที่จะเป็นผู้สอนในรายวิชาดังกล่าวแทนการใช้อาจารย์พิเศษและมีส่วนร่วมช่วยเหลือ/สนับสนุนการจัดการเรียนในห้องเรียนแก่อาจารย์พิเศษตลอดทั้งรายวิชาให้คิดภาระงานเท่ากับภาระงานสอนของรายวิชานั้น ในกรณีเข้าร่วมในห้องเรียนในบางชั่วโมงให้คิดภาระงานตามที่ได้ปฏิบัติงานจริง

๔. อาจารย์ที่ปรึกษา และกรรมการสอบรายวิชาสัมมนา ระดับปริญญาตรี

- (๑) อาจารย์ที่ปรึกษา ๑ หัวข้อ เทียบให้ ๔ หน่วยภาระงาน/หัวข้อ/ภาคการศึกษาปกติ
- (๒) กรรมการสอบ ๑ หัวข้อ เทียบให้ ๒ หน่วยภาระงาน/หัวข้อ/ภาคการศึกษาปกติ

๕. สหกิจศึกษา/การฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพ (นิเทศและประเมินผล)

- (๑) การนิเทศและประเมินผลสหกิจศึกษา/การฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพ เทียบให้ ๗ หน่วยภาระงานต่อสถานประกอบการ/แหล่งฝึกปฏิบัติวิชาชีพ
- (๒) สำหรับสถานประกอบการ/แหล่งฝึกปฏิบัติวิชาชีพ ที่มีโครงการวิจัยหรือโครงการพิเศษ ให้เพิ่มภาระงานการตรวจรายงาน ฉบับสมบูรณ์ให้ ๓ หน่วยภาระงานต่อโครงการ
- (๓) กรรมการประเมินผลสหกิจศึกษา/การฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพ เทียบให้ตามชั่วโมงที่ปฏิบัติงานจริง

๖. ทัศนศึกษา

รายวิชาที่มีการนำนักศึกษาไปทัศนศึกษา เทียบภาระงานให้อาจารย์ที่เดินทางไปพร้อมกับนักศึกษา ๗ หน่วยภาระงานต่อวัน

๗. โครงการ วิจัย หรือปัญหาพิเศษ (ระดับปริญญาตรี)

- ให้เทียบค่าภาระงานที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน ตามแผนการเรียนของหลักสูตร โดยมีภาระงานดังนี้
- (๑) โครงการระดับปริญญาตรี คิดภาระงานให้ ๓๐ หน่วยภาระงานต่อหัวข้อ ต่อปีการศึกษา กรณีเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาให้อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก แบ่งภาระงานให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมตามสัดส่วนที่ระบุในคำสั่งการแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษา
- (๒) กรรมการสอบโครงการ คิดภาระงานให้ ๔ หน่วยภาระงานต่อหัวข้อต่อปีการศึกษา

๘. ภาระงานด้านบัณฑิตศึกษา

๘.๑ การค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์

ให้เทียบค่าภาระงานที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน ตามแผนการเรียนของหลักสูตร โดยมีภาระงานดังนี้

- (๑) อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์หลัก คิดภาระงานดังนี้
- ๑๒ หน่วยภาระงาน ต่อนักศึกษาในที่ปรึกษา ๑ คน ต่อภาคการศึกษาระบบไตรภาค หรือ
- ๑๘ หน่วยภาระงาน ต่อนักศึกษาในที่ปรึกษา ๑ คน ต่อภาคการศึกษาระบบทวิภาค

(๒) การเทียบภาระงานให้คิดเฉพาะภาคการศึกษาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดังกล่าว ไม่เกิน ๓ ภาคการศึกษาระบบไตรภาค หรือ ไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาระบบทวิภาค

(๓) ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์ร่วม ให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์หลัก แบ่งภาระงานให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์ร่วมตามสัดส่วนที่ระบุในคำสั่งการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์

(๔) ประธานและกรรมการสอบโครงร่างและสอบป้องกันการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์ คิดภาระงานให้ ๑๐ หน่วยภาระงานต่อหัวข้อต่อภาคการศึกษา

(๕) ผู้ประสานงานรายวิชาการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์ คิดภาระงานดังนี้

รายวิชาที่มีผู้สอน ๒-๕ คน คิดภาระงานให้ไม่เกิน ๘ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีผู้สอน ๖-๑๐ คน คิดภาระงานให้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีผู้สอน ๑๑-๒๐ คน คิดภาระงานให้ไม่เกิน ๒๐ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีผู้สอน ๒๑-๓๐ คน คิดภาระงานให้ไม่เกิน ๒๕ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีผู้สอนมากกว่า ๓๐ คน คิดภาระงานให้ไม่เกิน ๓๐ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

กรณีมีผู้ประสานงานรายวิชามากกว่า ๑ คน ให้คิดภาระงานตามสัดส่วนการมีส่วนร่วม และไม่เกินภาระงานรวมของรายวิชานั้น

๘.๒ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ให้เทียบค่าภาระงานที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน ตามแผนการเรียนของหลักสูตร โดยมีภาระงานดังนี้

(๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก คิดภาระงานดังนี้

๒๔ หน่วยภาระงาน ต่อนักศึกษาในที่ปรึกษา ๑ คน ต่อภาคการศึกษาระบบไตรภาค หรือ

๓๖ หน่วยภาระงาน ต่อนักศึกษาในที่ปรึกษา ๑ คน ต่อภาคการศึกษาระบบทวิภาค

(๒) การเทียบภาระงานให้คิดเฉพาะภาคการศึกษาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดังกล่าว ดังนี้

ระดับปริญญาโท ให้คิดภาระงานได้ไม่เกิน ๖ ภาคการศึกษาระบบไตรภาค หรือ ไม่เกิน ๔ ภาคการศึกษาระบบทวิภาค

ระดับปริญญาเอก แบบ ๑.๑ และ ๒.๑ ให้คิดภาระงานได้ไม่เกิน ๙ ภาคการศึกษาระบบไตรภาค หรือ ไม่เกิน ๖ ภาคการศึกษาระบบทวิภาค

ระดับปริญญาเอก แบบ ๑.๒ และ ๒.๒ ให้คิดภาระงานได้ไม่เกิน ๑๒ ภาคการศึกษาระบบไตรภาค หรือ ไม่เกิน ๘ ภาคการศึกษาระบบทวิภาค

(๓) ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก แบ่งภาระงานให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมตามสัดส่วนที่ระบุในคำสั่งการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(๔) ประธานและกรรมการสอบโครงร่างและสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ คิดภาระงานให้ ๑๕ หน่วยภาระงานต่อหัวข้อ

(๕) ผู้ประสานงานรายวิทยานิพนธ์ คิดภาระงานดังนี้

รายวิชาที่มีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ๒-๕ คน คิดภาระงานให้ไม่เกิน ๘ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ๖-๑๐ คน คิดภาระงานให้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ๑๑-๒๐ คน คิดภาระงานให้ไม่เกิน ๒๐ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ๒๑-๓๐ คน คิดภาระงานให้ไม่เกิน ๒๕ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก มากกว่า ๓๐ คน คิดภาระงานให้ไม่เกิน ๓๐ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

กรณีมีผู้ประสานงานรายวิชามากกว่า ๑ คน ให้คิดภาระงานตามสัดส่วนการมีส่วนร่วม และไม่เกินภาระงานรวมของรายวิชานั้น

๘.๓ การนำภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักไปทดแทนภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ

(๑) ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาระดับปริญญาเอก สามารถนำไปทดแทนภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการได้ไม่เกิน ๓๕๐ หน่วยภาระงาน หรือ ๑๐ คະแนนต่อปี ของภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ โดยภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่สามารถนำไปใช้ทดแทนได้ ต้อง

(๑.๑) เป็นภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาในหลักสูตรนานาชาติ หรือ หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และ

(๑.๒) เป็นภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่มีคุณสมบัติดังนี้

แบบ ๑.๑ และ ๒.๑ ระบบไตรภาค

นักศึกษาต้องสอบป้องกันโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๕ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน และต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๙ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน

แบบ ๑.๒ และ ๒.๒ ระบบไตรภาค

นักศึกษาต้องสอบป้องกันโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๖ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน และต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๑๒ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน

แบบ ๑.๑ และ ๒.๑ ระบบทวิภาค

นักศึกษาต้องสอบป้องกันโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๓ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน และต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๖ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน

แบบ ๑.๒ และ ๒.๒ ระบบทวิภาค

นักศึกษาต้องสอบป้องกันโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๔ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน และต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๘ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน

(๒) ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาระดับปริญญาโท สามารถนำไปทดแทนภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการได้ไม่เกิน ๑๗๕ หน่วยภาระงาน หรือ ๕ คະแนนต่อปี ของภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ โดยภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่สามารถนำไปใช้ทดแทนได้ ต้อง

(๒.๑) เป็นภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาในหลักสูตรนานาชาติ หรือ หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และ

(๒.๒) เป็นภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีคุณสมบัติดังนี้

ระบบไตรภาค

นักศึกษาต้องสอบป้องกันโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๔ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน และต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๖ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน

ระบบทวิภาค

นักศึกษาต้องสอบป้องกันโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๓ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน และต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๔ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน

(๓) สามารถนำภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักทั้งในระดับปริญญาเอกและปริญญาโทมารวมกันเพื่อทดแทนภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการได้ แต่ทดแทนได้ไม่เกิน ๓๕๐ หน่วยภาระงาน หรือ ๑๐ คะแนนต่อปี ของภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ

(๔) ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักที่นำไปทดแทนต้องนำภาระงานทั้งหมดที่ได้จากนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไข โดยไม่สามารถแบ่งบางส่วนของภาระงานไปทดแทนได้ เช่น ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไข ๑ คน เท่ากับ ๗๒ หน่วยภาระงาน ต้องนำไปทดแทนภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการทั้ง ๗๒ หน่วยภาระงาน เป็นต้น

หมายเหตุ: ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักที่นำไปทดแทนภาระงานวิจัยและการพัฒนาผลงานทางวิชาการแล้ว ไม่สามารถนำไปทดแทนภาระงานบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมได้

๘.๔ การนำภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักไปทดแทนภาระงานบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

(๑) ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาระดับปริญญาเอก สามารถนำไปทดแทนภาระงานบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมได้ไม่เกิน ๓๓๐ หน่วยภาระงานบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่สามารถนำไปใช้ทดแทนได้ ต้อง

(๑.๑) เป็นภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาในหลักสูตรนานาชาติ หรือ หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และ

(๑.๒) เป็นภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่มีคุณสมบัติดังนี้
แบบ ๑.๑ และ ๒.๑ ระบบไตรภาค

นักศึกษาต้องสอบป้องกันโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๕ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน และต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๙ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน

แบบ ๑.๒ และ ๒.๒ ระบบไตรภาค

นักศึกษาต้องสอบป้องกันโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๖ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน และต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๑๒ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน

แบบ ๑.๑ และ ๒.๑ ระบบทวิภาค

นักศึกษาต้องสอบป้องกันโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๓ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน และต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๖ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน

แบบ ๑.๒ และ ๒.๒ ระบบทวิภาค

นักศึกษาต้องสอบป้องกันโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๔ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน และต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๘ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน

(๒) ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาระดับปริญญาโท สามารถนำไปทดแทนภาระงานบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมได้ไม่เกิน ๑๖๕ หน่วยภาระงานบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่สามารถนำไปใช้ทดแทนได้ ต้อง

(๒.๑) เป็นภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาในหลักสูตรนานาชาติ หรือ หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และ

(๒.๒) เป็นภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีคุณสมบัติดังนี้
ระบบไตรภาค

นักศึกษาต้องสอบป้องกันโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๔ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน และต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๖ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน

ระบบทวิภาค

นักศึกษาต้องสอบป้องกันโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๓ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน และต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่าน ไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๔ นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน

(๓) สามารถนำภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักทั้งในระดับปริญญาเอกและปริญญาโทมารวมกันเพื่อทดแทนภาระงานบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมได้ แต่ทดแทนได้ไม่เกิน ๓๓๐ หน่วยภาระงานบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

(๔) ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักที่นำไปทดแทนต้องนำภาระงานทั้งหมดที่ได้จากนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไข โดยไม่สามารถแบ่งบางส่วนของภาระงานไปทดแทนได้ เช่น ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไข ๑ คน เท่ากับ ๗๒ หน่วยภาระงาน ต้องนำไปทดแทนภาระงานบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้ง ๗๒ หน่วยภาระงาน เป็นต้น

(๕) การนำภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักไปทดแทนภาระงานตามข้อ ๑.๘.๓ และ ๑.๘.๔ ให้ทดแทนในปริมาณที่ประเมินเท่านั้น

ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักที่นำไปทดแทนภาระงานการบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมแล้ว ไม่สามารถนำไปทดแทนภาระงานวิจัยและการพัฒนาผลงานทางวิชาการได้

หมายเหตุ การเทียบค่าภาระงานสอนลักษณะอื่น เช่น การสอนผ่านระบบ MOOCs การสอนตามรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) เช่น การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning: PBL) หรือการเรียนรู้ โดยใช้กรณีศึกษา (case-based learning: CBL) หรือการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน (project-based learning) การมอบหมายให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง (Individual Study) การสอนเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น รวมทั้ง การสอนตามรูปแบบของวิชาเฉพาะทาง เช่น design studio, bedside teaching, community teaching หรือการสอนในคลินิก หรือการสอนตามรูปแบบอื่นที่มหาวิทยาลัยหรือสำนักวิชากำหนด ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณบดี โดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการประจำสำนักวิชา

หลักเกณฑ์การคำนวณคะแนนจากภาระงานสอนและการคำนวณค่าตอบแทนภาระงานสอน
กรณีมีภาระงานสอนสูงกว่าภาระงานสอนขั้นสูง

การคำนวณคะแนนจากภาระงานสอน

กำหนดให้

T = ภาระงานสอนรวมในปีการศึกษา (Total Teaching load)

Q = Factor คุณภาพการสอน (Q) คิดจากผลการประเมินการสอนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักโดยนักศึกษาจากทุกรายวิชาที่สอน ดังตารางที่ ๓

QT = ภาระงานสอนคุณภาพ (Quality Teaching Load)

โดย $QT = T \times Q$

ตารางที่ ๓ Factor คุณภาพการสอน (Q)

ผลการประเมินการสอนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักโดยนักศึกษา จากทุกรายวิชา (คิดทศนิยม ๒ ตำแหน่ง)	Factor คุณภาพการสอน (Q)
≥ ๔.๕๐	๑.๐
๔.๒๕-๔.๔๙	๐.๙
๔.๐๐-๔.๒๔	๐.๘
< ๔.๐๐	๐.๗

คะแนนจากภาระงานสอน จะขึ้นอยู่กับภาระงานสอนคุณภาพ (QT) ในปีประเมิน และภาระงานแต่ละด้านและหน่วยภาระงานต่อรอบปีประเมินที่พนักงานสายวิชาการต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑-๖ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการและพนักงานบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗

ตัวอย่างเช่น พนักงานสายวิชาการทั่วไป ที่มีภาระงานแต่ละด้านและหน่วยภาระงานต่อรอบปีประเมินตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการและพนักงานบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งกำหนดภาระงานสอนขั้นต่ำที่ ๕๐๐ ภาระงานและภาระงานขั้นสูงที่ ๗๐๐ ภาระงาน ดังตารางข้างล่าง

ภาระงานด้าน	คะแนน ขั้นต่ำ	คะแนน (เต็ม)	หน่วยภาระงานต่อปี	
			ขั้นต่ำ	ขั้นสูง
๑. สอน	๑๔	๒๐	๕๐๐	๗๐๐
๒. วิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ	๑๔	๒๐	๕๐๐	๗๐๐
๓. บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม หรืองานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย	๖	๑๐	๒๐๐	๓๓๐
รวม	๓๔	๕๐	๑,๒๐๐	๑,๗๓๐

การคำนวณคะแนนจากภาระงานสอนสำหรับพนักงานสายวิชาการที่มีภาระงานตามตารางข้างต้นมีหลักการคิดคือ ภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับหรือสูงกว่า ๗๐๐ ภาระงาน จะได้คะแนนเต็ม (๒๐ คะแนน) ภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ ๕๐๐ ภาระงาน จะได้คะแนนขั้นต่ำ (๑๔ คะแนน) ภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าภาระงานขั้นต่ำแต่น้อยกว่าภาระงานขั้นสูง ($500 < QT < 700$) คะแนนที่ได้จะแปรตามสัดส่วนระหว่างคะแนนขั้นต่ำและคะแนนขั้นสูง (มากกว่า ๑๔ แต่มenosกว่า ๒๐ คะแนน) และถ้าภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้มีค่าต่ำกว่าภาระงานขั้นต่ำ ($QT < 500$) จะได้คะแนนแปรตามสัดส่วนระหว่าง ๐ และน้อยกว่า ๑๔ คะแนน ดังนั้นจะสามารถคิดคะแนนการสอนสำหรับมาตรฐานภาระงานของพนักงานสายวิชาการทั่วไปจากภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้สำหรับพนักงานสายวิชาการที่มีมาตรฐานภาระงานตามตารางข้างต้นได้ดังตาราง ที่ ๔ สำหรับพนักงานสายวิชาการที่มีภาระงานแต่ละด้านและหน่วยภาระงานต่อรอบปีประเมินในลักษณะอื่นๆ ตามตารางที่ ๒-๖ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการและพนักงานบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗ สามารถคิดคะแนนการสอนได้ในทำนองเดียวกัน

ตารางที่ ๔ ตัวอย่างการคิดคะแนนจากภาระงานสอนสำหรับพนักงานสายวิชาการทั่วไปที่มีภาระงานแต่ละด้านและหน่วยภาระงานต่อรอบปีประเมินตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการและพนักงานบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗

ภาระงานสอนที่คำนึงถึงคุณภาพในการจัดการเรียนสอน (QT)	คะแนนจากภาระงานสอน
$QT \geq 700$	๒๐
$500 < QT < 700$	$14 + \frac{(20 - 14)(QT - 500)}{(700 - 500)}$ $= 14 + 0.03(QT - 500)$
$QT = 500$	๑๔
$0 \leq QT < 500$	$0 + \frac{(14 - 0)(QT - 0)}{(500 - 0)}$ $= 0.028(QT)$

ตัวอย่าง เช่น

อาจารย์ ก มีภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้ เท่ากับ ๗๐๐ หรือมากกว่า ๗๐๐ จะได้คะแนนจากภาระงานสอนเท่ากับ ๒๐ คะแนน

อาจารย์ ข มีภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้ เท่ากับ ๖๘๐ จะได้คะแนนจากภาระงานสอน $14 + 0.03(680 - 500)$ เท่ากับ ๑๙.๔ คะแนน

อาจารย์ ค มีภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้ เท่ากับ ๖๐๐ จะได้คะแนนภาระงานสอน $14 + 0.03(600 - 500)$ เท่ากับ ๑๗ คะแนน

อาจารย์ ง มีภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้ เท่ากับ ๕๐๐ จะได้คะแนนภาระงานสอน $0.028(500)$ เท่ากับ ๑๔ คะแนน

อาจารย์ จ มีภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้ เท่ากับ ๔๐๐ จะได้คะแนนภาระงานสอน $0.028(400)$ เท่ากับ ๑๑.๒ คะแนน

การคำนวณค่าตอบแทนภาระงานสอนในกรณีที่ภาระงานสอนคุณภาพ (QT) สูงกว่าภาระงานสอนขั้นสูง

ในกรณีที่อาจารย์มีภาระงานสอน QT สูงกว่ามาตรฐานภาระงานสอนขั้นสูงที่กำหนด และมีภาระงานด้านวิจัยเป็นไปตามมาตรฐานภาระงานด้านวิจัยที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้สำนักวิชาพิจารณาจ่ายค่าตอบแทนการสอนส่วนที่เกินจากภาระงานสอนขั้นสูงได้โดยเบิกจ่ายจากเงินกองทุนสำนักวิชาตามความสามารถในการจ่ายของสำนักวิชาโดยมีกรอบการคิดคือ

QT สูงกว่าภาระงานสอนขั้นสูง ๑๐๐ ภาระงาน (เทียบเท่าประมาณการสอนรายวิชาบรรยาย ๓ หน่วยกิต ๑ รายวิชา) ให้มีค่าตอบแทนไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปีการศึกษา (หรือ QT สูงกว่าภาระงานสอนขั้นสูง ๑ ภาระงาน ให้มีค่าตอบแทนไม่เกิน ๑๐๐ บาทต่อปีการศึกษา) ดังนั้นสามารถคิดค่าตอบแทนการสอนในกรณีที่ภาระงานสอน QT สูงกว่าภาระงานสอนขั้นสูง* ได้ดังสมการ

$$M = ๑๐๐X$$

เมื่อ

M = ค่าตอบแทนภาระงานสอนในกรณีที่ภาระงานสอน QT สูงกว่าภาระงานสอนขั้นสูง (ไม่เกิน M บาท/ปีการศึกษา)

X = ภาระงานสอน QT ที่สูงกว่าภาระงานสอนขั้นสูง (ภาระงาน)

ตัวอย่าง การคำนวณค่าตอบแทนภาระงานสอน (M) เช่น

X (ภาระงาน)	$M=๑๐๐X$	ค่าตอบแทนการสอน (บาท/ปีการศึกษา)
๑	๑๐๐×๑	ไม่เกิน ๑๐๐
๑๐๐	$๑๐๐ \times ๑๐๐ = ๑๐,๐๐๐$	ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐
๑๒๐	$๑๐๐ \times ๑๒๐ = ๑๒,๐๐๐$	ไม่เกิน ๑๒,๐๐๐
๑๕๐	$๑๐๐ \times ๑๕๐ = ๑๕,๐๐๐$	ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐
๒๐๐	$๑๐๐ \times ๒๐๐ = ๒๐,๐๐๐$	ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐
๒๑๐	$๑๐๐ \times ๒๑๐ = ๒๑,๐๐๐$	ไม่เกิน ๒๑,๐๐๐

*หมายเหตุ ภาระงานสอนขั้นสูงของพนักงานสายวิชาการ ขึ้นอยู่กับภาระงานแต่ละด้านและหน่วยภาระงานต่อรอบปีประเมินที่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑-๖ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการและพนักงานบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗

บทเฉพาะกาล

ในช่วงของการเปลี่ยนผ่านจากการจัดการศึกษาระบบไตรภาคไปสู่ระบบทวิภาคที่สมบูรณ์ทั้งระบบนั้น รายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษาจะมีทั้งรายวิชาที่อยู่ในเล่มหลักสูตรตามระบบไตรภาค (รายวิชาที่มีรหัสรายวิชาตั้งแต่ปี ๖๖ ลงมา) และรายวิชาที่อยู่ในเล่มหลักสูตรตามระบบทวิภาค (รายวิชาที่มีรหัสรายวิชาตั้งแต่ปี ๖๗ ขึ้นไป) ดังนั้นในการคิดภาระงานสอนของรายวิชาที่อยู่ในเล่มหลักสูตรตามระบบไตรภาค และตามระบบทวิภาค จะคิดภาระงานตลอดปีการศึกษาเป็น ๑๒ และ ๑๕ สัปดาห์ ตามลำดับ